

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Prawna

2007/2261(INI)

27.3.2008

OPINIA

Komisji Prawnej

dla Komisji Kultury i Edukacji

w sprawie Białej księgi na temat sportu
(2007/2261(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Neena Gill

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Prawna zwraca się do Komisji Kultury i Edukacji, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. zauważa, że choć istniejący traktat nie zawiera postanowień nadających określone kompetencje w dziedzinie sportu, sportu nie wyłączono z zakresu prawa wspólnotowego i objęto go w sposób bardziej szczegółowy postanowieniami dotyczącymi zakazu dyskryminacji (art. 12 traktatu), swobodnego przepływu pracowników (art.39), swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (art. 43 i 49) oraz reguł konkurencji (art. 81 i 87); zauważa ponadto, że wpływ na sport wywierają również postanowienia dotyczące zatrudnienia, polityki społecznej, kultury, edukacji i zdrowia;
2. stwierdza, że sport musi zapewniać wzajemną zależność zawodników i potrzebę zagwarantowania niepewności co do wyników zawodów, co mogłoby usprawiedliwiać wprowadzenie na rynek przez organizacje sportowe specyficznych zasad dotyczących organizacji i sprzedaży wydarzeń sportowych;
3. uważa, że specyficzne cechy sportu nie uzasadniają jednak automatycznego zwolnienia z unijnych przepisów o konkurencji jakiejkolwiek działalności gospodarczej związanej ze sportem;
4. jest zdania, że zważywszy na wyjątkowy charakter sportu, Komisja powinna rozważyć – zasięgnąwszy opinii różnych stron zainteresowanych i Parlamentu – przyjęcie wytycznych interpretacyjnych mających na celu pełne objaśnienie związku między prawem wspólnotowym a „zasadami sportowymi”, których to prawo nie obejmuje, oraz dziedziną, do której ma ono zastosowanie, w szczególności wyraźne oddzielenie tych aspektów organizacji sportu, które podlegają temu prawu, oraz tych zasad, które nie są nim objęte, przy jednoczesnym uwzględnieniu zasad pomocniczości i proporcjonalności oraz mając na uwadze, że zakresem traktatu nie są objęte zasady sportowe, które dotyczą kwestii o znaczeniu czysto sportowym, i – jako takie – nie mają nic wspólnego z działalnością ekonomiczną; jest zdania, że podział ten winien uwzględniać rozróżnienie pomiędzy sportem zawodowym a amatorskim; zauważa, że takie zasady, które dotyczą szczególnego charakteru i kontekstu wydarzeń sportowych, nierozzerwalnie wiążą się z organizacją i właściwym przebiegiem zawodów sportowych i nie mogą być postrzegane jako ograniczenie przepisów wspólnotowych dotyczących swobodnego przepływu pracowników i swobody świadczenia usług pod warunkiem, że ograniczenia w zakresie konkurencji będą proporcjonalne do zasadnych, rzeczywistych interesów sportowych, do których się dąży;
5. zwraca się do organizacji sportowych o przyjęcie prawa do odwoływania się do zwykłych sądów, uznając jednocześnie zasadę samoregulacji w sporcie, istnienie struktur „europejskiego modelu sportu” oraz podstawowe zasady rządzące organizacją zawodów sportowych;
6. jest zdania, że samo poleganie na Trybunale Sprawiedliwości orzekającym w ostatniej instancji prowadzi do niezadowalającego indywidualnego podejścia do każdego

przypadku i braku pewności prawnej, zwłaszcza że tok rozumowania w orzecznictwie nie zawsze bywa jasny czy spójny, o czym świadczy szereg spraw takich jak *Walrave* czy *Meca-Medina*; zauważa, że kwestia oddzielenia aspektów konkurencji handlowej od zagadnień o charakterze czysto sportowym jest do tego stopnia złożona, że niektóre sprawy muszą być rozwiązywane na podstawie pojedynczych przypadków i w związku z tym sprzeciwia się jakimkolwiek krokom zmierzającym do zwolnień grupowych z przestrzegania zasad konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu;

7. zauważa, że uznawalność kwalifikacji zawodowych agentów zawodników obejmuje dyrektywa 2005/36/WE¹, w przypadku, gdy zawód ten podlega zasadom krajowym;
8. uznaje, że nielegalne praktyki niektórych agentów zawodników (korupcja, pranie pieniędzy, handel niepełnoletnimi zawodnikami) mogłyby uzasadnić przyjęcie aktu legislacyjnego określającego minimalne wymogi zawodowe dla agentów zawodników (znajomość konkretnych tematów, poważanie, brak konfliktu interesów np. w następstwie podwójnej reprezentacji, itd.);
9. zdecydowanie wspiera system licencji dla klubów UEFA i wzywa do przyjęcia takich najlepszych praktyk w całej Europie;
10. uznaje, że mimo iż centralnie sterowany obrót prawami do transmisji stanowi przekrojowe ograniczenie konkurencji zgodnie z art. 81 ust. 1 traktatu, przynosi ono pewne usprawnienia, które należy interpretować w świetle art. 81 ust. 3, i że takie ustalenia są dopuszczalne pod warunkiem, że są spójne z zasadami solidarności klubów, przejrzystości, odpowiedzialności i obiektywności;
11. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia środków regulacyjnych, które zapewnią, że sport chroniony będzie przed wszelkimi nadużyciami związanymi z zakładami; uważa, że istnieje szczególna potrzeba ograniczenia możliwości dokonywania zakładów oraz zaradzenia ryzyku konfliktu między interesami gospodarczymi zakładów bukmacherskich i wynikami sportowymi; wzywa państwa członkowskie, żeby zakazały zakładom bukmacherskim własności klubów sportowych lub handlowego w nich udziału (np. sponsorowania), jak również powiązań zakładów bukmacherskich ze sportowcami, chyba że zakłady bukmacherskie wyłączają dany klub lub danego sportowca ze swojej oferty zakładów sportowych;
12. zwraca się w szczególności do Komisji i państw członkowskich o zbadanie wraz z zakładami sportowymi i bukmacherskimi możliwości utworzenia praktycznych, sprawiedliwych i trwałych ram, aby zapewnić, że wszelka działalność sportowa w Europie pozostanie nieskażona nielegalnymi zakładami i utrzyma zaufanie europejskiej publiczności śledzącej wydarzenia sportowe;
13. uznaje prawo państw członkowskich do podejmowania środków mających na celu ochronę prawa do informacji i zapewnienie szerokiego dostępu widzowi do telewizyjnych relacji z wydarzeń krajowych lub zagranicznych o doniosłym znaczeniu dla społeczeństwa, takich jak igrzyska olimpijskie, puchar świata i mistrzostwa Europy w piłce nożnej UEFA;

¹ Dz. U. L 255 z 30.9.2005, str. 22.

14. podkreśla szybko zmieniający się charakter europejskiej gospodarki sportowej, która coraz bardziej opiera się na inwestowaniu w innowacyjne działania sportowe oraz ich opracowywaniu przy wykorzystaniu technologii cyfrowych; uznaje potrzebę zapobiegania szkodeniu prawom własności intelektualnej i dobrom niematerialnym, zminimalizowania piractwa oraz ograniczenia pola dla nielegalnych działań w środowisku internetowym;
15. wyraża zaniepokojenie w związku z – czasami systematycznym – spadkiem przestrzegania praw autorskich przez użytkowników witryn o charakterze sieci społecznych; zauważa wyjątkowy rozwój treści tworzonych przez użytkowników, ale również zwiększone ryzyko nadużyć w zakresie praw autorskich; uważa, że w przypadkach, w których technologia pozwala na wewnętrzną lub zewnętrzną identyfikację oznaczeń dotyczących praw autorskich, rozsądny jest wymóg filtrowania w celu wykrycia takiego oznaczenia przez dostawców usług internetowych oraz bardziej proaktywnych procedur usuwania; uważa jednak, że pożądana jest pewna standaryzacja technologii, tak aby wymóg filtrowania nie stał się zbyt obciążający;
16. uznaje, że obawy organizacji sportowych dotyczące tzw. marketingu podstępного (ang. ambush marketing) są uzasadnione; zauważa w tym kontekście, że przepisy z zakresu znaków towarowych i prawa autorskiego mogą nie zawsze być wystarczająco obszerne, aby zapobiec tej pasożytniczej praktyce; spostrzega, że przegląd przepisów legislacyjnych w zakresie oszustw, których dopuszcza się w niektórych państwach członkowskich mógłby wskazać drogę do znalezienia ewentualnych rozwiązań.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	27.3.2008
Wynik głosowania końcowego	+: 23 -: 0 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Carlo Casini, Bert Doorn, Monica Frassoni, Giuseppe Gargani, Neena Gill, Piia-Noora Kauppi, Klaus-Heiner Lehne, Katalin Lévai, Antonio López-Istúriz White, Hans-Peter Mayer, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Diana Wallis, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Sharon Bowles, Mogens Camre, Jean-Paul Gauzès, Sajjad Karim, Kurt Lechner, Georgios Papastamkos, Michel Rocard, Gabriele Stauner, József Szájer, Jacques Toubon
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Gabriela Crețu